नमतः परं रत्नानि भविष्यन्ति येषामेकतमेनापि दारिद्रनाशो भविष्यति। तदुत्तिष्ठ। अग्रतो गच्छावः। किमनेन प्रभूतेनापि भारभूतेन। सो ऽब्रवीत्। गच्छतु भवान्। अहमत्रैव स्थितस्त्वां प्रतिपालयिष्यामि। तथानुष्ठिते सो ऽपि गच्छन्नेकाकी ग्रीष्मार्ककिरणसन्तप्तगात्रः
५ पिपासाकुलितचित्तः सिद्धभूमिमार्गच्युत इतश्चेतश्च बभ्राम। अथ स भ्रमन् स्थलोपरि मस्तकोपरिभ्रमच्चक्रं रुधिरक्लिन्नकलेवरं पुरुषमेकमपश्यत्। ततो द्रुततरं गत्वा तमवोचत। भो को भवान्। किमेवं शिरसि भ्रमता चक्रेण तिष्ठसि। तत् कथय मे यदि कुत्रचित् पानीयमस्ति। यतस्तृष्णार्त्तो ऽस्मीति। एवं तस्य वदतस्तच्चक्रं तत्क्षणादेव
१० तन्मस्तकाद्ब्राह्मणशिरसि समारुरोह। सो ऽब्रवीत्। भद्र किमेतत्। स आह। ममापीत्थमेवैतच्छिरस्यारूढं। स आह। तत् कथय कदैतदवतरिष्यति। महती मे वेदना वर्तते। स आह। यदा त्वमिव कश्चिद्धृतसिद्धवर्तिकस्त एवमागत्य त्वामालापयिष्यति। तदा तस्य मस्तके समारोक्ष्यति। सो ऽब्रवीत्। कियान् कालस्तवैवं स्थितस्य सञ्जातः।
१५ सो ऽब्रवीत्। साम्प्रतं को राजा धरणीतले। चक्रधर आह। वीणावत्सराजः। पुरुष आह। रामो राजा यदासीत् तदाहं दारिद्र्योपहतो ऽमुं सिद्धवर्तिमादाय त्वमिव समायातः। ततो मयान्यः पुमान् धृतचक्रमस्तको दृष्टः पृष्टश्च। ततस्तवेव पृच्छत एव ममापि शिरसि तन्मस्तकाच्चक्रमारुरोह। परं कालसङ्ख्यां न वेद्मि। चक्रधारः प्राह।
२० भद्र कथं तर्हि तवैवं स्थितस्य भोजनजलप्राप्तिरासीत्। पुरुष आह। भद्र धनदेन निधानहरणभयात् सिद्धानामेतद्भयं प्रदर्शितं येन कश्चिदपि नात्रागच्छति। अथ कथमपि यदि कश्चिदायाति स क्षुत्पिपासानिद्रारहितो जरामरणवर्जितः केवलमित्थमेव वेदनामनुभवति। तदिदानीमाज्ञापय मां स्वगृहाय। मोचितो ऽहं भवता चिरादस्मादन
२५ र्थात्। तत् साम्प्रतं स्वस्थानं यास्यामि। इत्युक्त्वा गतः। तस्मिन् गते